

Den glemte arbejdskraft

”Danmark mangler arbejdskraft”. ”Vi importerer arbejdskraft fra udlandet i større og større omfang”. Det er daglige overskrifter i mediernes og har været det længe.

I initiativet Amnesti Nu har vi undret os over, at ingen finder på at undersøge, hvilke ressourcer vi allerede har inden for landets grænser. Ressourcepersoner, som ønsker at blive i Danmark – at arbejde i Danmark – men som sidder ubeskæftede på vores asylcentre på tredje, femte, ottende år.

For at illustrere mulighederne, har vi lavet en rundspørge blandt beboerne i Center Sandholm. Den adspurgte gruppe består af 49 personer heraf 18 fra Irak, 13 fra Iran og 18 romaer fra Kosovo.

De 49 personer fordeler sig på følgende erhverv.

2 bankfuldmægtige + 1 bankassistent, 1 sekretær, 1 kontorassistent, 1 ekspedient, 4 forretningsdrivende

1 smed, 3 syersker, 2 elektrikere, 1 guldsmed(pens.), 2 kokke, 1 tjener, 3 mekanikere, 1 frisør, 1 mejerist, 1 computertekniker, 1 sygeplejerske, 1 maler, 2 rebslagere

1 gymnasielærer i engelsk (pens.) 1 lærer

1 rådgivende ingeniør (pens.), 1 landmåler, 1 civilingeniør, 2 arkitekter

1 renovationsarbejder, 1 fabriksarbejder, 2 husmødre, 2 musikere, 1 chauffør, 1 rengøringsassistent, 1 portner

1 free-lancer, 1 order affair manager

Hvor længe skal de mennesker være ude af kontakt med det danske samfund, der i den grad mangler arbejdskraft? De har søgt asyl i Danmark, de er flygtet fra krig og forfølgelse i deres egne lande i forvisning om, at Danmark var et land, der var parat til at modtage og hjælpe forfulgte.

De er – eller var i det mindste parate til at yde en indsats. For man skal ikke glemme den sundhedsmæssige nedbrydende effekt af mange års ophold på de danske asylcentre!

Samlet har godt 650 afviste voksne asylansøgere ventet i over tre år på asylcentre. Har vi råd til at lade deres vilje og kompetencer visne yderligere bort?

Gerd Gottlieb og Lisbeth Algreen, medinitiativtagere til underskriftsindsamlingen Amnesti Nu.